

have en Handelschef for at faa dette gennemført paa den bedst mulige Maade. Og vi forlange kun, at Regeringen og Administrationen skulle gribe ind for at hindre Handelen i at benytte Forholdene saaledes, at der gives for lidt for Varerne deroppe fra, eller der forlanges for meget for de Varer, der indhandles, men det maa fastsættes indenfor en rimelig Grænse, saa at der kan blive Udbytte af Handelen.

Forslaget fastsætter netop, at 20 pCt. af de Penge, som udgives til Indkøb af Varer i Grønland, skulle gives til Anvendelse for det grønlandske Samfund. Jeg udtalte tidligere, at vi mente, at det kunde betragtes som en Slags Skat, men jeg vil dog minde om, at det kun er en Form, under hvilken man af de Indtægter, der falde fra Handelen, giver en Del til Udvikling af de sociale Forhold. (Zahle: Det er ikke paa Udvalgets Vegne, De siger dette!). Jeg har tidligere udtalt, at vi betragte det som en Skat, Grønlænderne betale til det grønlandske Samfund. Jeg mener, at man skal opfatte det som en Skat, de selv betale, det har jeg ikke noget imod, men vi maa dog huske paa, at det Overskud, der kommer ud af Handelen, ønske vi skal anvendes til Nytte for Grønland. Hvis vi antog, det var et privat Selskab, der handlede paa Grønland, og som skulde købe og sælge til de Priser, vi fastsætte, og disse Priser vare fastsatte saaledes, som et privat Selskab vilde gøre det, ved jeg ikke, om man kunde tænke sig, at et saadant Selskab fik stort mere end 20 pCt. ud af sine Penge. Men i det Øjeblik, vi fradrage 20 pCt. fra Priser, der ellers fastsættes saaledes som et almindeligt Handelsselskab vilde gøre det, indser jeg ikke, at der kan blive Overskud. Der maa være Rimelighed i alt. Man fastsætter Taksterne herved i Administrationen efter Samraad med Kommuneraadene, man fastsætter Priserne i Grønland og de Priser, til hvilke Varerne udhandles, men det maa være i Samraad med Handelens Chef, og de maa lægges saaledes, at der kan komme Overskud. Men hvad enten der kommer Overskud eller ikke, er det klart, at Rigsdagen fører et Tilsyn med Udviklingen deroppe og vil paase ikke alene, at Handelen bliver ført efter fornuftige Handelsprincipper, men ogsaa, at der sættes Grænse for dens Indgriben overfor de sociale Forhold, og navnlig forlange, at Administrationen har nøje Tilsyn baade med Priserne og med de Oplag, der skulle være deroppe, og den Maade, hvorpaa Grønlænderne forsynes

med de Varer, de have Brug for, baade deres egne og europæiske. Naar det er Meningen, og denne Tanke er udtrykt ikke alene i Betænkningen, men ogsaa i den højtærede Ministers Udtalelser og i selve Lovforslaget, synes jeg, det er urimeligt at vedtage Bestemmelser om, hvorledes det hele skal gøres.

Naar vi ville adskille Handelen og Administrationen, er det netop for, at vi skulle kunne kontrolere Handelen, og for at den paa den anden Side skal kunne samvirke med Grønlænderne. I det hele: Skal Handelen staa frit og drives efter fornuftige Handelsprincipper, kunne vi ikke fastsætte her, hvorledes det skal gøres; dertil skulle vi have en dygtig Handelsmand. Jeg vil tilraade Mindretallet at tage disse Ændringsforslag tilbage, da Meningen dog er den samme hos os alle, og det staaar Rigsdagen frit for bestandig at føre Kontrol med, hvorledes Loven haandhæves.

Ved Ændringsforslag Nr. 4 foreslaar Mindretallet, at Udgifterne til Ungdommens Oplæring i praktisk Erhvervsliv skulle bæres af Statskassen. Jeg synes, det er overflødig. Det er jo Meningen, at det skal gøres. Det er jo Meningen, at de lokale Autoriteter, Administrationen og Kommuneraadene, skulle føre Tilsyn dermed. Det staaar i Betænkningen og ligger i Lovens Mening, og naar det er Tilfældet, skulle Pengene jo til, og først kunne Pengene tages af de 20 pCt. og, for saa vidt det ikke slaar til, dernæst af det Overskud, vi forudsætte, at Handelen fremtidig vil give, endskønt jeg rigtignok tror, at det ærede Medlem saavel som den Kommission, der har været nedsat, se noget for lyst paa Forholdene. Jeg tvivler paa, at der vil komme saa stort et Udbytte af Handelen, som der bliver sagt, men det vil jo Tiden vise. Pengene skulle bringes til Veje, for at Ungdommen kan opdrages, og slaar Handelens Overskud ikke til i Forbindelse med de 20 pCt., træder Statskassen til i det Øjeblik, Regeringen vil have det gennemført. Det forekommer mig derfor, at det ikke behøver at staa her.

Paa den anden Side forekommer det mig, at Mindretallet gaar for vidt, naar det i Ændringsforslag Nr. 16 siger, at alt, hvad der paa forskellig anden Maade kan indvindes ved Handelen eller ved ny Erhvervskilder, skal efter nærmere Bestemmelse paa de aarlige Finanslove komme den grønlandske Befolkning til gode ved at anvendes paa forskellig Maade. Jeg synes, det er at gaa for vidt at sætte